

men, selv om disse ere enige, skulle forelægges Eksteretten til Billigelse eller eventuel en Ekstefamling til Afgjørelse. Paa den ene Side har man med Hensyn til de omhandlede Bestemmelser indgribende og tilbørlig ekstraordinære Karakter troet at burde søge en yderligere Betryggelse, for Afgjørelsens Forsvarlighed end den, der ligger i Kurators og Kreditorudvalgets overensstemmende Beslutning; paa den anden Side er man gaaet ud fra, at, naar Eksteretten tiltræder Kurators og Kreditorudvalgets Beslutning, afgiver allerede dette en saadan Garanti for, at denne stemmer med Voets Lov, at det tør undlades at indhente Ekstefamlingens Samtykke. Foruden at der paa den saaledes angivne Maade er draget en Grændse for den Kurator i Forening med Kreditorudvalget tilkommende Myndighed, er denne selvstændig undergivet den almindelige Begrændsning, at Kurator og Udvalget ikke gyldigt kunne tage saadanne Bestemmelser, som det endogsaa ligger udenfor Ekstefamlingens Kompetence at træffe, jfr. § 73 første Punktum.

Da det saavel med Hensyn til Bedømmelsen af mulige Affordforslag fra Skyldnerens Side, som i andre Henseender, er af Bigtighed for Fordringshaverne snarest muligt at blive bekendte med Voets Status, er det i § 77 paalagt Kurator med Skyldnerens Bistand inden 4 Uger efter hans Antagelse at udarbejde en, saavidt muligt, fuldstændig og nøiagtig Oversigt over Voets Status i Overensstemmelse med de nærmere Regler i Paragrafen. Inden 14 Dage efter at denne Statusoversigt er afgiven, skal Kurator dernæst i Forbindelse med Kreditorudvalget eller efter dets Begjering, dertil særlig af Eksteretten bestiftede handelskyndige Revisorer afgive Indberetning til Retten om de vigtigste Aarsager til Falliten, om dennes Beskaffenhed, om Forretningens Gang i de sidste Aar før Falliten og om de Kjendsgjerninger, som iøvrigt komme i Betragtning ved Spørgsmaalet, om der er Grund til at foranledige kriminel Undersøgelse mod Skyldneren. Finder Eksteretten Grund hertil, har Retten at iagttage det i saa Henseende Fornødne (§ 78). Denne Bestemmelse er af megen Bigtighed. Der klages, som tidligere berørt, jævnlige over,

at Fallenter, som have gjort sig skyldige i Misligheder, altfor ofte undgaa Strafsansvar. At dette er saa, er væsentlig begrundet i, at der forholdsvis sjældent fra Kreditorernes Side gjøres noget Skridt for at faa en kriminel Undersøgelse indledet; hertil kommer, at de almindelige Undersøgelsesdommere vistnok ikke altid kunne anses for bedst skikede til at bringe Lys i saadanne Sager, naar de skulle gaa aldeles paa egen Haand uden nogen Veiledning fra Sagkyndige, som ere bekendte med Skyldnerens Forhold. Dette gjælder især med Hensyn til Handelsboer, og det Spørgsmaal har derfor været taget under Overveelse, om der maatte være Grund til at foreskrive, at der i Handelsboer altid skal foretages en Undersøgelse af Fallitens Grund og Beskaffenhed af handelskyndige Personer. Det maa nu ganske vist indrømmes, at saadanne Mænd, under indviklede Forhold ville have langt lettere ved at opdage Sandheden, end Andre, men desuagtet er der vistnok ikke tilstrækkelig Grund til at paabyde en saadan Foranstaltning. At gjøre det til Regel, at der ved Siden af Voets Bestyrelse skulde nedsettes en særegen handelskyndig Undersøgelseskommission, vilde være en urimelig Udflens med Kræfter. I de allerfleste Tilfælde ligger Konkursens Aarsag saa klart for Dagen, at en saadan Undersøgelseskommission vilde være overflødig, og under alle Omstændigheder vilde dens Nedsættelse paaføre Voet unødvendig store Udgifter. Det maa vistnok anses for naturligt, som almindelig Regel at fastholde, at den omhandlede Undersøgelse foretages af Kurator og Kreditorudvalget; i Forbindelse hermed bestemmes det imidlertid i § 78, at Udvalget, naar der efter det enkelte Bos Beskaffenhed dertil er Anledning, kan begjære, at der af Eksteretten særlig bestiftes handelskyndige Revisorer, som da have at yde Kurator deres Bistand i omhandlede Henseender og tilligemed ham afgive Indberetning til Eksteretten. Man tror, at der ved den angivne Ordning vil ske et væsentligt Fremskridt i Sammenligning med den nuværende Tilstand, og at der overhovedet er gjort, hvad der med Rimelighed kan gjøres for at tilvejebringe en alvorlig Undersøgelse af Fallitens Forhold, ialtsald naar det erindres, at Voets Bestyrelse og ikke en saadan Under-